

СЕКЦІЯ 5

ЕКОНОМІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Н.В. Куліченко, ст. викладач.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИДАТКОВОЇ ЧАСТИНИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Підвищення ефективності використання бюджетних коштів є однією з важливих проблем, що потребують наукового та методичного обґрунтування. Організація ефективного використання бюджетних коштів є необхідною умовою функціонування будь-якої економіки, оскільки це суттєво впливає на досягнення оптимальних параметрів її функціонування та вирішення пріоритетних державних завдань. Ефективність бюджетних видатків є однією із ключових умов переходу економіки на інноваційний шлях розвитку, забезпечення конкурентоспроможності та економічної безпеки країни у найближчій перспективі.

У щорічному Посланні Президента України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році» наголошено, що модернізація системи складання та виконання місцевих бюджетів і регулювання міжбюджетних відносин має відбуватися у напрямі зменшення залежності місцевих бюджетів від державного на основі створення стимулів до розкриття внутрішнього потенціалу розвитку регіонів, збільшення надходжень до місцевих бюджетів, зменшення неефективності витрат [1, с. 133].

Підвищення видаткової автономності місцевих бюджетів та ефективність використання бюджетних коштів визначене як одне з пріоритетних завдань Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» [2].

Основні напрямки бюджетної політики на 2013 рік також орієнтують на підвищення рівня та ефективності використання бюджетних коштів внаслідок

поступового запровадження програмно-цільового методу у бюджетному процесі на рівні місцевих бюджетів [3].

Отже, можна вважати, що ефективність видаткової частини місцевих бюджетів є вкрай актуальним напрямком наукових досліджень.

У сучасній економічній літературі є значна кількість публікацій з окремих питань змісту, планування, оцінки та контролю ефективності використання бюджетних коштів на місцевому рівні, які розглядаються у роботах М.Я. Азарова, О.П. Кириленко, І.О. Луніної, К.В. Павлюк, І.Я. Чугунова. Натомість недостатньо робіт, присвячених комплексному аналізу ефективності бюджетних видатків на рівні місцевих бюджетів у сучасних умовах.

При цьому залишається невизначеним поняття «ефективність бюджетних видатків» та її види. Це призводить до неоднозначного трактування змісту ефективності у бюджетному законодавстві та чинить вплив на практику планування бюджетних видатків, ускладнює розробку методик оцінки ефективності використання бюджетних коштів для цілей контролю.

Більшість вчених при визначенні досліджуваного поняття орієнтуються виключно на загальноекономічне розуміння ефективності як відношення результатів до витрат. Між цим, результати бюджетних видатків не завжди можна визначити кількісними показниками.

Ми вважаємо, що при визначенні змісту поняття «ефективність бюджетних видатків» необхідно враховувати не тільки значення по суті, але й територіальні та часові параметри.

Під значенням по суті можна вважати націленість на досягнення будь-яких (або окремо за видами) значущих результатів. Територіальний параметр дозволить розглядати ефективність бюджетних видатків у територіальному розрізі. Період здійснення бюджетних видатків та час отримання результату обумовлює застосування часового параметру до визначення ефективності бюджетних видатків.

Список літератури: 1. Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році : Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України. – К. : НІСД, 2013. – 576 с. 2. Програма економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» / Комітет з

економічних реформ при Президентів України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // http://www.president.gov.ua/docs/Programa_reform_FINAL_1.pdf. 3. Основні напрями бюджетної політики на 2013 рік, затверджені постановою Верховної Ради України від 22 травня 2012 року № 4824-VI - [Електронний ресурс]. – Режим доступу : // <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/4824-17>.

А.І. Сластяникова, асистент кафедри ЕтаОДСГ УПА

ФУНКЦІОНАЛЬНІ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ КЕРОВАНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Ситуація, що склалася в Україні з ресурсним потенціалом керовано-організаційного розвитку підприємств машинобудування значною мірою визначається гострою нестачею необхідного обсягу активів, що істотно позначається на ефективності їхнього господарювання. Разом з цим низька забезпеченість підприємств оборотними активами супроводжується низьким рівнем їх використання. Тому нині одним із найактуальніших завдань у забезпеченні підвищення ефективності виробничої діяльності підприємств є суттєве вдосконалення управління ресурсним потенціалом керовано-організаційного розвитку завдяки підвищенню ефективності взаємозв'язку результатів і чинників виробництва підприємств машинобудування.

Багато науковців торкаються питань вивчення ресурсного потенціалу керовано-організаційного розвитку підприємства та його ефективного управління, серед них: Вишнеvsька О.М., Гопкало О.І., Довгаль Н. С., Євдєєв Д. В. та інші. Аналіз публікацій з зазначеної проблеми виявляє її недостатнє практичне обґрунтування на рівні підприємств.

Однією з популярних функціональних моделей управління ресурсним потенціалом керовано-організаційного розвитку підприємств машинобудування, що характеризують взаємозв'язок результату і чинників виробництва, є виробнича функція [1-2]. Виробничу функцію використовують для аналізу впливу різних сполучень факторів на об'єми випуску продукції на